

НАДІСЛАНЕ.

СОБАКИ ВІЮТЬ...

„ліберальне” цуцяня не остало довжником. Гікавий сказав, що знає: „Ні менше ні більше, лише те, що „Ранок“ зовівся на те, що не може виказатись нікими кваліфікаціями на образовані людини, винесив за Гікаю що не святі горшки ліплять і що можна знати все, нічого не знаючи, таї запечатав як „Ранок“, чисто особистою, приватною лайкою.

Для мене цінна особливо друга частина його мазанини, бо з неї дізнаюсь, що я у Вінницю був бежений ягасю шіюювів, між ними і Гікавим, які слідили кожий мій хронізмів навіть, кілька разів нічень ходив я теч... Я дуже відчущий землякам за юю ревну опіку над мною, особливо сим, що зов'їм безінтересно цікавились сим, чи я точно ходжу на обіди до готелів, чи може мені не лісся кривда, чи я маю він треби полагоджені. Спасибіт вам, ревні мої опікуні, патріотичні шіюювів. Відко, го телі ваше постійне пристановиско, коли деяще ви мене не могли добачити.

І не уміє про мене нічо сказати, тільки підіклевети на мое приватне жите. Сим ви запечатали мої докази, що ви нікчемні пастухи, без ніякого знання і інтелігенції, без розуміння елементарних основ етики і людянності, раби своїх диких парубочих інтиктів, розбуджених серед стада безрогів і що вана роль робота при замітаню вулиць або в барах за лядою не журнаїста. Справа сором, що Канада тол-рує таких газетирів, що уміють бути тілько замітачами чужих съмітників. Шіююважа приватного жите одиниць, замітане їх хати, бабські спілки, а вкінці брехня — се їх ремесло. Во скажіть мені, добродію, як и Стефанік міг говорити, що я буду його власністю як

я був ще в дорозі, коли і їхавши на півторамісячний курс і мав навіть вимовлені гроші на півворот? Як може він або хто інший казати, що я его, коли я не щаджу нікого, хто в моїх очах має не чисту совість і не зливив ся по нінішній день за нікою партією українською. Всі статі я підписую, може сконтрлювати.

Значить ся: ви лишилі клеветник приватного жите, брехун і інцидуум, що надається „за кратки”

І се дас мені тим більше право доплати по вас і таких як ви як по аностолах деморалізації, бо клеветники приватного жите людини заслугують на одне: плюнене в лиці. Можете випливати на мою голову всю кльоаку вашої безрадної любі, можете обставити мене цілою згряєю шіюювів заєднані відомостями — все те

не дасть вам зброй против мене, як довго не зловите мене на пілости, в якій ви самі бродите по коліна. А я буду доплати по ваних рабських лобах в повній съвідомості, що дончу по лобах пігманів, які не в силі досягти мені навіть до колін.

Карманський

К....

ОДИН ЕПІЗОД З ОДИСЕЇ ГІКАВОГО.

Відчинилися двері з написом „private” і до покою всемогучого п. Е. Г. Мекліча увійшов забідований чоловік зі сінєстком наперу.

— Маю честь представитись, я Гікавий, бувши ученик бредонського семінара; а осьде цертифікат третьої класи. Не маєте для мене якої служби?

Всевладний володар глянув на білого Гікавого згідно, кинув оком на його цертифікат і промовив нерало:

Синку, твій цертифікат якісні дуже мізерні; ну але послушаймо, що ти умієш робити.

— Усе, пане, все, що прикажете!

— Уел, думаю, що „спедлінг” умієш бодай на основі Райса — „парт вої”, сподієшся, що знаєш говорити „yes” і „no” — а се вистарчить, аби ти став редактором української ліберальної газети.

— Сеер, я се потрафлю.

— Уел, більше не потребуши, синку у нас, лібералів бачиш, годовна річ англійський спелінг, бо се основа всого знання і інтелігенції хто знає його сей „through intelligent man...”. Ми зробимо вирочім за тебе усе; ати маєш тільки на все, що ми зробимо або скажемо, казати... „yes” або „no”. That's all. Ось тобі завданок за труд.

Гікавий поцілував руку володаря, скрив скванкою „ір” до кінцін і хотів відійти.

— Пожди ще, синку. Муши ту бодай дати ще деякі інформації. Ти читав сей опис з Одесі, де представлено, як Одисей з товаришами їхав попри остров Сірен?

— Носер.

— Шкода. А може бачив сюю сцену в „мувінг-шікерс”?

Гікавий заперечив головою.

— На-ж тобі, синку, десь центів; піди до Опера-Гава і подиви ся на сей образ. А потім верні до мене.

— Гікавий пішов куди було звелено. Дивився на картину, де було представлено, як Одисей велів позатицяти всоком уні своїх товаришів, а себе привязати до щогли, аби забезпечити себе перед приманкою Сірен, що своїм потягами всіх на ноги не відволіє.

— Ал-е же дуже радо, мій добродію і пане!

привів до свого пана поступний і трохи застрашений.

— А що, бачив?

— Ну...

— Нічо.

— Бачу, ти великий туман. Але се вічо не шкодить. Тим лічене навіть.

— Але я тобі поясню пощо я тобі велів піти по-дивитись на сюю картину.

— Ти маєш бути Одисеєм, а твої партнери місія товаришами сего авантурника. Я знаю, що в тебе і твоїх кумпанів все таки жевріє щеки привязані до свого народу.

Гікавий хотів заперечити, але володар затягав йому губу долонею.

— Не кажи, синку; атже і у собаки є привязані до своєї матері і до собачої породи. Уел, я не беру тобієго за зле. Але я найшов на се раду. В тебе по-трібний служба і тому місія тебе візьмемо на ланцюх. Твоїм товаришам не треба відходити і тому

ти маєш завязати їм очі і позатицяти уні. Ми, бачиш задумали твоїх земляків змести з лиця Канади, бо

вони нам непотрібні як окрема нація; хочемо їх

проковтнути, передержати якісні час у своїм череві і виплювати вже звігліщеними. Сим черевом будуть передовісі наші школи, а відтак і другі середники; як прим. „незалежна церков”, москвофільство, а часом маленькі презенти у виді зелінничих „тикетів” для сих, що хотять відвідати свій край, десяток долярів і т. п. Богато ми не можемо давати, бо ж сам знаєш, що ми звідніли, відколи консерви відібрали нам корито.

Річ природна, що твої земляки будуть реагувати кричати, а нераз і вийкнуть коли-навіть зуби зравити їх тіло. І тому ти маєш пильнувати, щоб твої товариші

всего того якісні не бачили ані не чули. А хоч ти сам будеш нераз рвати ся за

голосом Сірен, за плачем твоєї рідної нації, то ми будем вже уміти припинь

нувати ланців які тебе не пустять за голосом коначих братів. Сланці будуть виковані з доброго металю, з чистого золота. Ми тебе не скривимо, ні.

І ти, стоячи на своєму золотім ланці маєш все дивитись на нас, уважати, що ми зробимо або скажемо і

і все крикнути: „yes” або „no”, роблячи ці тім відповідний рух, аби твої товариші могли тебе насилувати. В сей спосіб ми будемо могли доконати убійства, не стягаючи на

себе докорів цивілізованого съвідомства, що ми кати. Бота і твої товариші, репрезентанти вашого нації, заасекурують нас своїм заперечением перед клієнтою. Зрозумів? Се-ж та-ка легка робота, а заробок такий гарний! Ну, що?

— Ал-е же дуже радо, мій добродію і пане!

— Ол-райт.

Принесено золотий ланці

приковано в їх юм утіжкого Одесея до човна, іменем „Каладайський Фармер”, а він позатицяв

своїм товарінам уши ботогом і позивував ім суні брудним лахмітом і пустівей зівів.

14 разів більший тягар, підігрітий від духу. Але вік місія сказали в Америці аж по 1600 р.

Водень сяк місія сказали в Европі що його по 1300 р.

14, разів лекінні від воздуху. Піти горівку почали німецькі улекони (але в дівчині) в 1550 р. Тривалість

14 разів більший тягар, підігрітий від духу. Але вік місія сказали в Америці аж по 1600 р.

1618-1648 розновиди від воздуху в Европі. В часі суперечності війни між Австрією і Німеччиною в рр. 1758-1763 рр. пішли горівки також скрізь, а в часі великої французької революції (в 1789 р.) пішли пізнато горівки Французі в Геневі діялися ім в знає так само, як тепер ваніті легкодушнім. В декотрих лежачих люді пізнали ся на тяжкім

воздухоплаванні жалія нечесаною скрістю в долину.Щасте було, коли

бальон вів у море, бо тоді могли люди боліти відтувати ся; але коли та

ка пригоди стала ся над твердою землею, то съміліх воздухоплавників жалія нечесаною смртю.

Такий бальон, пущений зі шнуром, якого держали, у воздуху, ставив іграшкою вітрові. Вони кидали

ним на всі торохи і занесли часом у безвісти. Тому люді все продумували над тим, як би то можна

пермувати бальоном так безпечно, як наприклад кораблем на воді. Добрий парох не боятися ся ніякої бурі; хоч би як скажено вітря, він поре своїм пер

дом морські хвилі і зовсім безпечно доїзджає до цілі.

“аква вігє”. Історія

лювати горівку почали в

Европі що його по 1300 р.

14, разів лекінні від воздуху. Піти горівку почали німецькі улекони (але в дівчині)

14 разів більший тягар, підігрітий від духу. Але вік місія сказали в Америці аж по 1600 р.

1618-1648 розновиди від воздуху в Европі. В часі суперечності війни між Австрією і Німеччиною в рр. 1758-1763 рр. пішли горівки також скрізь, а в часі великої французької революції (в 1789 р.) пішли пізнато горівки Французі в Геневі діялися ім в знає так само, як тепер ваніті легкодушнім. В декотрих лежачих люді пізнали ся на тяжкім

воздухоплаванні жалія нечесаною скрістю в долину.Щасте було, коли

бальон вів у море, бо тоді могли люди боліти відтувати ся; але коли та

ка пригоди стала ся над твердою землею, то съміліх воздухоплавників жалія нечесаною смртю.

Такий бальон, пущений зі шнуром, якого держали, у воздуху, ставив іграшкою вітрові. Вони кидали

ним на всі торохи і занесли часом у безвісти. Тому люді все продумували над тим, як би то можна

пермувати бальоном так безпечно, як наприклад кораблем на воді. Добрий парох не боятися ся ніякої бурі; хоч би як скажено вітря, він поре своїм пер

дом морські хвилі і зовсім безпечно доїзджає до цілі.

Даліше буде.

Шість дівчат закупили

собі 80 акрову фарму і дуже гарно на ній газдували.

Одна годувала зеленіну, інша

згасла легким газом. Такий

КАНАДА

часопись просвітітва, економічна і політична виходить кожного тижня у вівторок.

Видавці: Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата \$1,00
За границею \$1,50
Поодиноке число 5 ц.

Адреса Редакції і Адміністрації:
КАНАДА
261 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING CO. LTD.
of CANADA
John Shuzar -- editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.

For advertising rates and all business matters address
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.**ДЛЯ РОЗВОЮ МАНІТОБИ.**

В попереднім числі нашої часописи ми наводили промову прем'єра Манітоби, Sir R. Roblin, як представителя тутешнього консервативного ряду, в спаді становища його партії до піклівної двомовної системи в Манітообі.

Прем'єр Роблін говорив рівнощ про сепаратні католицькі школи у Вінніпегу та сказав, що католики які вже від 23 років утримують своїм коштом сі школи, а рівночасно плачуть податки на школи публичні, до яких не посилують своїх дітей, мають слухність в своїх домаганнях, щоби школи рада міста Вінніпегу прийняла згода католицькі школи під свою опіку, а тим самим щоби зменшити тільки, які воносять після цю пору католики. Вінніпегська школи рада хоче заонікуватись сими школами; католики теж жадають, щоби піклівна рада сими школами заопікувалась; інспектор McIntyre, який має наділ над школами у Вінніпегу, готує ся так само на се жаданс. — Саме генер провадить ся надсесою справою переговори і належать сподівати ся, що він буде полагоджене для користі і задоволені всіх партій.

Ось відзе прихильність Робліна до католицьких приватних школ, вказує найменше на те, що як прем'єрови так і консервативні партії в Манітообі розходяться є то, щоби меншини мали право тутувати ся вільними боржанськими правами, та доби вони мали забезпечити розвитку себе і своїх дітей; але все знову є найменшим доказом постулати теперішнього манітообського ряду. З езиду насне на таке прихильне становище консервативно-

го ряду взглядом нації меншини в провінції, сподівати ся належить, що вісі меншини будуть іти з рядом та будуть його підтримати вихідних.

Будова добрих доріг в Манітообі.

Побіч справи піклівної, дуже великої ваги, головно для фармерів, є справа будови доріг по фармах цілі провінції, про будову яких говорив п. Роблін, та на які консервативний ряд Манітообі хоче виплатити при найближчій сесії манітообського сойму округлу суму \$2,500,000 (два і пів мільйона) доларів.

Здесь, нікому не треба поясняти тих користей, які принесуть мешканцям нашої провінції, а головно фармерам добре дороги; користі є потрафляти оцінити найменше самі фармери, яким стідороги улекшать комунікацію та заталом тіжке фармерське жите. Ми наведемо тут слова самого прем'єра Робліна, відносячіся до будови сих доріг. Ось вони:

«Границі нашої провінції зістали розширені, фінансові заряджені з домініальним правителством відновлено. Все представлєється як задоволяючо і нашим обов'язком, як прогресивного ряду, є — зробити щось, що принесе більшість для населення — а сам є власне справа добрих доріг, в нашій провінції.

«Ми думаемо, що фармери та заталом населені провінції, що живе в сільських дістріктах мають право на спеціальний взгляд. Сим взглядом, сею потребою для фармерів є власне ухвалене го-вертимо буджету на будок і поліщене доріг, які принесуть неосвічені користі для населення що буде дальнім доказом поступовоності провінції Манітообі. На найближчій сесії парламенту ми переведемо право, після якого має бути видана сума 2,500,000 дол. на будову і поліщене фармерських доріг.»

Крім доріг, які має уряд побудувати в провінції, заявив прем'єр Роблін, що ряд задумує також построїти публичну різницю у Вінніпегу, над якою будуть мати доляк професіональні урядники, а крім того буде построена також ледівня, в якій можна буде переходувати мясо і т. д.

Ось відзе прихильність Робліна до католицьких приватних школ, вказує найменше на те, що як прем'єрови так і консервативні партії в Манітообі розходяться є то, щоби меншини мали право тутувати ся вільними боржанськими правами, та доби вони мали забезпечити розвитку себе і своїх дітей; але все знову є найменшим доказом постулати теперішнього манітообського ряду. З езиду насне на таке прихильне становище консервативно-

го ряду відомо оборону-відповідь ред. „У. Г.“ на наші запити є закиди та „вияснені“ становища „У. Г.“ до тутешньої політики.

Поглянемо отже як „У. Голос“ розуміє тутешню політику та яке повинно бути, після цього, відношене люді до сеї політики. Говорячи про тутешню політику треба мати на увазі дві партії, котрі єю політику творять.

Отже так; після розуміння „У. Голос“ політику се спр. заталів погода, а партії — се є пр. гарна погода і лиха погода (вересня і листопада).

Скажім, що консервативна партія, се — вересня, а ліберальна се — листопада. Для людів потрібне є і одне і друге: Раз вересня, а раз дощ. — Лучить ся, людям дуже потрібно дощ, а тут, як на злість гарна погода, сонечко съвітить і „гарний погоду“ є її головіті, що людям потрібно душу — другим разом лучить ся, паде дощ і листопада, що крій Боже, а тут, як на перекрій, людям потрібно гарну погоду... Після розуміння „У. Голос“ треба кричати „Ганьба“, та слоті, то знов гарний погоді — однак нарікане, аві „Ганьба“ „У. Голос“ є поможе, бо вибір гарної чи злой погоди, люди не мають голосу, не можуть погоди змінити і застосувати після своїх потреб.

Єсли політика, а дальше партії, які політику творять, були справді такими річами чи справами, в яких люди не мали б великого голосу, як пр. відомо впливу на зміну погоди, тоді б „У. Голос“ мав слухність — але ми знаємо, що політика і партія се не погода, се не вересня і слота, як се відходить з розуміння „У. Голос“. Ми знаємо, що політику творять партії, а партії люди. Поступньо отже і чини партії залежать від людів, які в даній партії находяться і за сих самих людів залежить і сяка або така політика. Значить: які люди, така партія і такі її дії.

Бути партійним — не значить бути прислужником партії — як пише „У. Голос“, а протибо бути партійним — значить звонити з народного грунту. З повищеним висловом свого політичного становища, питає рівночасно „У. Г.“ в який спосіб його робота підіє люді в руки політичних махерів та багно корупції, коли „У. Голос“ якраз виступає проти виборчих надужитий?

Сели „У. Голос“, справи-

КАНАДА

Дістаньте безплатну**ФАРМУ**

В ВЕЛИКІЙ КАНАДІЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ

МАНІТОБІ

ДЕ

панує добробит.

Безплатні Гоместеди, що складають ся з 160 акрів, роздають ся поселенцям У рядом із багато Русинів розпочали фармерство на сій землі і тепер стоять на добрій становищі.

Сели хто не хоче зараз розчинати роботи на своїй фармі доки не зрозуміє обставини краю, той може легко знайти роботу на якій будь другій фармі за добру плату. Однією набутий практики може мати свою власну фарму.

Манітооба є славною через свою богату землю, котра родить найкраснішу пшеницю в світі, а також і всяке друге збіже — овес, ячмінь іт. п. — і найкрасчу огорожу в світі.

Напишіть ще нині за гарною ілюстрованою книжкою про Манітообу. Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО якщо ви напишете до:

**Department of Agriculture
Winnipeg, Manitoba, Canada.**

іх роботою.

Наша часопись „Канада“ не хоче, щоби Русини-Українці були чіми небуль слугами, і вікільна она сего

не преповідуала, ані не проповідує, а противно

наша часопись бажає, що би наші люди були самостійними, панами самих себе, були съвідомими горожанами краю, та мали голос в управі собі та

своїх справ — а се все зможемо осiąгнути через партійність, через спільну акцію з партією чи партіями, які справами краю зараджують, — „Український Голос“ однак, в

своїй діяльності чи зародженні, говорить бундючно: „..... У. Г. не зайде відь міністерства, бо так він зайде з партійного становища, бо так він зайде з партійним — значить звонити з народного грунту.“

З повищеним висловом свого політичного становища, питає рівночасно

„У. Голос“, відомо від людів в руки політичних махерів та багно корупції, коли „У. Голос“ якраз виступає проти виборчих надужитий?

Сели „У. Голос“, справи-

всіхих „махерів“, і „махерство“. „У. Голос“ знає дуже добре, бо вже й сам нераз писав про се, що наші люди суть мало-съвідомими а з малими відомостями, пра-

мо суть анальфабетами по-літичними; значить ся, не знають і не розуміють, що котрі партії розходяться

такою лягіллю та відійти від якого-небудь партії, однак трохи лягіллю та відійти від якого-небудь партії, однак поки що дуже невідразно, встиливо.... Ми сподіємося що

„У. Голос“ в короткім чисті таки добре розінаньство свою дотеперівну блузу дорогу, відкіне свій удачний встиг та скаже циро і отверто: Русини починіти ініціативу і вибори при найближчих виборах за свою партію, котра відноситься до наших культурних і національних домагань

— а тою партією є — партія консервативна.

Канцелярія Нотаріальна

Си хочете купити шіфкарту до або зі старого краю. Відмінно! або після грошей до краю. Продати або замінити фарми, гаї, лоти, або виробити по-зичку, або си хочете полагодити яку справу старокраїбу або тутешню, то у давнітесь до нас з довірою, а ми Вас обслужимо чесно, сконо з уміркованим винагородженем.

В нашім офісі працює югайнець, котрий має судову практику в старім краю.

Пишіть або приходіть на адресу: **Fenson & Schiller**
НОТАРІУС КОМІСАР УРЯДОВИЙ
854 Main str. Winnipeg, Man.
Phone St. John 162.

Андрій Чайківський.

Ні разу не вдарив.

(Образок із судової салі.)

— Кілько тобі літ?

Буде ось на Різдво 50 літ?

— О! так мало? Ти визираєш вище як на шість десять.

Згадні побили, злидні, біда присіла. Було і в мене не те! Був чоловік, та землі трохи, були діти, все минулося, Дітей поховала, чоловік розпіячев ся з тури, все проганував, та його на останку дерево в лісі убило. Все пішло марно, не годна була ні хати вратувати, ні груту. Я опинилася під плотом. З початку поки була сыта, я працювала, а відтак сила що чоловік не бив, лишила ся на людських загонах, і я пішла з торбою. І собаки беззубої ніхто не хоче держати. Тепер і хліба, що випрошую, не годна вкусити.

Стара махнула дрожачою рукою і втерла слези з очей.

— З чого ж ти живеш?

— З прошеного.

— І з того що вкраде! — відзвиває ся Грицько з лави.

— Мовчали! — Гримнув президент, — а то зараз кажу замкнути!

— Бог мене за те не скарає, щоб я чуже рушила. На мені нема чужої волосини!

— Ти не слухай, що він буркоче, а вважай, що я тебе питати-му! Ти знаєш того чоловіка, що там сидить?

Баба оглядає ся.

— Знаю, від дитини його знаю, та най йому Бог не тимить, як він мене скрав!

— Він тобі який родич?

— Та де, то богач а я жебрачка!

— Не маєш до него якої злости, так, щоби ти аж неправду могла сказати?

— Най йому Бог простить, як я йому простила! Я буду казати циру правду, так як на сповіді! Не довго мені відігнадувати! Треба буде Богу виразувати ся в кожного кроку!

Ну, та будеш присягати! Стань перед хрестом і піднеси три пальці в гору та говори за меню.

Грицько схапує ся з лави і біжить до стола.

— Я прошу цісарського, тай панського „палиграфу“ не дати її присягати?

— Чому?

— Бо вона чарівниця, вона вільма. З чертами знає ся в Бога не вірує. Вона молоко коровам людським відбирає.

— Марні, дурні!

Грицько, вертаючи до лавки, бе себе руками об поши.

— Ого раз! Гей, гей!

— Президент до Варварки, що не може собі дати руки із пальцями і насліду придержує лівою рукою пальці правоб.

— Я..

Вірвара мовчить,

— Ну, говори! Я..

— Ну, ну, я..

— Просягаю.

— Сго раз, не раз.

— При-ся-гаю. Повтори кожде слово за меню!

Ну, присягаю.

— Господу Богу.

— Господу Богу, а кому-ж би іншому, та ж без його волі съягой...

Президент негерпелювить ся і стукає ногою об поши.

— Всегомучому.

— Го, так.. повгоряс Варварка хитаючи головою.

— І звівідому.

— І все ідущому.

— Чисту присягу.

— Чи-то присяду.

— Що о що в суді.

— Що о що в суді.

— Штана буду.

— Нити не буду.. Де, де, де, мені аби на кавалок хлібця, а не то на горівку! Куди мені, аби я є не виділа, на єї не той що на съвіг не може..

Президент стукотить ногами з нетерплячко.

— І сажу циру правду!

— Скажу циру правду!

— І нічого більше лиши таки правду!

— Варвара мовчить.

— Ну, повтори. І нічого більше лиши тільки правду.

— Нічого, лиши правду.

КАНАДА

Число 12

— Так мені Господи помагай!

— Най єму Бог не пам'ятас моєї кривди!

Президент і Варварка сідають знеможені на своїх місцях.

— Тепер скажи нам під тобою присягю як то судо?

— Коли?

— Та коли! Тоді, як тебе до комори брав!

— Та як було! Я прийшли за прошенням хлібом на

сто.. воїстє. Бодай мені було ноги покрутіло, заки я

там ступила. Та чи я сподівалась такої напасті? Сго

лих напутав, не інакше! Сго молодиця дала мені

шматок хліба, я подікувала, змовила молитву, як го

дити ся тай іду дальше! Іно я за порта, а він.. во, ле-

ти ти за меню, як опир...

— Ти з ним добре знаєш ся, а що я не казав? — каже Грицько. Він дивиться ся на свого адвоката разрадуваний. Ось ось піймав стару на брехні! Присягала ся, що не чарівниця, не вільма, а сама каже, що з оцирами знає ся! Та чому той бісів адвокат і рота не відчинить? Заложив якусь кульбаку на піс тай давить ся якимсь патічком, а ногами засію витягує попід стіл, як той ткач. Невже-ж так боронять людін? От мені нараїли „вороноїца“.

Стали що щось читати, чого Грицько нерозумів, а відтак встав той пан з червоною обшивкою і балакав, показуючи рукою на Грицька. Грицько хотів вже втекти. Чого він від него хоче? Перший раз в житті его бачить, а так начосів ся.

Бігме, які то люди на світі бувають. Ні коня я ему не вкрав, ні межі не переорав, ні школи в полі не зробив, а он як „дзена“! Ну, і ему вільно все, а християнин, коли йно рота отверить, то зараз мовчи, бо до арешту! А мій „вороноїца“ то сидить як намалюваній, бодай сго малювало.

Ось прокуратор скінчив балакати. Ну, слага Богу! Грицько відіткнув тяженько і перехрестив ся, А що тепер буде? Ади! і мій „вороноїца“ втас. Ну, і прецінь нагадав собі. То не міг ти трохи скорше, чим тепер? Мене тут розпинали, а він ін ногами під столом вимахував, як ткач. Ну, балакас бо, балакаста чорт его розуміє. Грицько й неслухав. От школа і слухати. Він задумав ся важко над тим, що тут робило ся. Тай не дійшов до жадної конклюзії, як „вороноїца“ скінчив.

— Овва! От, небоже знеміг ся! І то має бути за вісім срібних! Боже! Боже! Я мій сусід Фесьці як би дав п'ять шісток, тоби цілу днину черебалакала, молодибнізиком, як вітрак. Тай як она балакас! Ніхто в селі не зізгріг ся на изик! Гамгій то заплатили би, аби не балакала. Еї сам чоловік давби за те бого, аби йому не тарахкотіла над головою, а тут плати кервавицю за те, аби говорни десять слів. То вісь ті пані повинували тих „вороноїці“ і ті суди, ніби то цісарські, бодай так! Та би хоч есказти вмів до ладу, а то балакас вільмо, лише не те, що треба. А чому він не скав, що вона чарівниця, вільма, що вона дійсно вкрала сорочку, та лише підкінула? Ну, і за таку має бути кара? Я розумію: кара за побите, ну, то розумію; а я би й мало дигини не вдарив.. та я єї ніразу не вдарив, скарай мене Боже, але постраждати, то його не можна? Он, а то як? Та за свою працю й упімнути ся, ні почукати не можна? То хіба роздати всю ділам он та-ким, а сам пійти з трохи тай людські сорочки крас-ти? Та якби і мав іти за прошенням хлібом, то на що мені було працювати, гарувати, крайцар до країц рах-складати.. податки платити, ліпше було відрязу. Ось цього року то я податок заплатити гет до чиста. На пода-ток бика продав. Та що мені з того прийшло? Та праця купив пару чобіт до хати і кожушину, але таки за пошатком пішло більше як пів бика. То пістьдесят срібла, як золото взяв. А можна було й більше взяти, Добре мені жінка говорила, аби притримати до ярмарку Покрівського. Був би певно взяв більше, бо товаришів страх у гору; я бояв ся, аби ярмарки не позами-кали (то також панська напаша з тим „контр-трамасом“). Каже, худоба гине. А тобі заси, най кождий пільнує свого. Як би я був перечекав до ярмарку, був би взяв що найменше пісімдесят. Та ще з додатком. Не скода то твій срібл? Було-б „акурат“ защо поставити цінчину. Шішки мені конче треба. З шопи зроблю стаенку, бо сего року сподіялося під Великден двоє телят, Ей коби то бички Бог дав. Не продам за жадні гроши, мушу вигодувати на волі, будуть ладні гроши. За три роки, дість Бог адровля, буде можна взяти двіс-ти, як дріт.. то зараз куплю ніву... оти що в межі під лисою горою у Івана, тож тоби привела ся, як про-ся до моєї. От би спарувати. З Іваном щось не конче добре.. що дуже з нашим Іцком покумав ся.

Грицько став усміхати ся сам до себе.

— Ті вірби, що на межі, зараз вибуваю.. то ні на що! Там лин воробії гнідять ся та ячмінь винишають. Як би Іван був добрий газда, то був би іх давно ви-убав. Та він то розуміє?

Грицько так заглубив ся в своїх господарських міркуваннях, що забув і про Варвару і про розправу і місце, де він є. Він бачив себе на стіжку, що треба его ко-нечно ліпше вкрити, я не на лаві обжалованіх. Аж від-

чинилися двері і вийшли ті самі пані з другої кімнати. Они позаклали берлики на голови, а одені в них, той, що наїбільше Грицько допитував ся, сказав:

— Но слухай вироку!

Всі що тут були, повістювали. Встав і Грицько.

— То вже відай буде конець! Треба буде чим скор-ше щати до дому, бо як стіжки позамакають, то тоді буде празник!

Грицько знов був при стіжках і не слухав, що ба-лякали.

— Розумів ти?

— Невіно, що розумів.

— Стеже маєті три місяці криміналу за побите Гри-

цио. — Три місяці криміналу за побите? Я-ж сі ві разу не вдарив, вона брече все. Прону пані, я бігме от пані пан, „вуйце“ скажуть; я ще моє жівіли не вдарив від любої, не то що. За що ж мене до криміналу за побите? Ото правіа Гей! Гей!

— Чуєш Грицько, ти міг дістати більше як рік, бо за таке побите цісарська кара від року до п'ять, розумієш? Та ми міти над тобою змілумас що ти.. дурний, розумієш? Ну, що-ж приймаеш кару?

— Як я можу приймати, коли я сі ні разу не вда-рив, а звідаю ся на рекурс.

— Ого правіа! То вже б дному чоловікові і рекур-су нема?

— Нема, нема! обзыває ся „вборовіна“.

Грицько подивив ся на істо і спогадався. Ог дивіть, і той, що повинен за ним постоїти і той каже, що рекурсу нема.

— Ну, Грицько, — каже президент, — кажи, як, бо нема часу дарм балакати. Приймаеш, чи завдаєш ся до Відня?

— Нема причини йти до Відня, — каже „вбороньца“, що тепер прийшов до Грицька на середину салі.

— Приймаї, Грицько, — каже бо як он тамтой пан зробить рекурс, то тобі більше віліття

Ну, Грицько, — питає президент.

— Та вже приймаю, коли така кара божа на мене, та може би трохи меньше.

— Не може бути меньше. Підеш зараз вакару.

— Та може би аж по жнивах?

Ого, та до жаїв ще більше як, вісім місяців, Пі-деш сидіть зараз. Возвінн!

Возвінні бере Грицько і веде за двері

шу. Хто хоче, щоби його відвід добре виглядали та щоби на годіві овець ликнав більше користати, по-вишев давати ягнятам по відлученю через 9 до 12 місяців, крім згаданої по-висше поживи, також забіже, від якого ягната скоро ростуть та набираєть спли.

Як ходити коло овець в зимі.

Відвід загалом не любить дощу і снігу, позаяк їх вовни стає вогни і вівчи перестуджує ся, дістаете горячку та кашлю, з чого набивається і всіх других хорів. Вівчина може знести і наїбільше зимою, якщо тільки во-вітре сухе. Для овець вистачить на зиму яка не буде сильна, обита з дощок, розуміється з північної сторони, відки відуть звичайно колодні вітри, треба поставити стіну теплішою. Передовсім треба уважати на ягната, які зимна не знаєть. Они зимна не знаєть.

В стайні, де тримається вівчі, треба головну увагу звернути на те, щоби всегда було сувіжє повітре. Уважати також треба на то, щоби вівчим, стоячим в оборі не було тісно, та, щоби всегда було сухо. Жолоб з котого вівчі їдуть, повинен бути все-частий. В часі зими вали-жити вівчі випускати на двір, однак лише тоді, коли вітер сухий, коли є дуже зімно, тоді овець не належить тримати нальто довго на дворі.

Кров в доброю по-живою для дробу.

Кров є дуже доброю по-живою для курів, позаяк впливає дуже користно і побуджує кури до несенья яєць.

Кров, як поживу, добре едавати також молодим курчатам, а треба єї зготувати в слідуючій спосіб: До 2-ох фунтів крові замішати 6 фунтів житної муки і з тої мішанини випекти малі бохонці хліба, які опієля кришти ся і подається курам як поживу.

Крови можна легко і за-такні гроши дістати дене-будь в різни.

Квас цитриновий.

Квас винний, а передовсім квас цитриновий, ін-дурують всі лікарі ужива-ти під час горячок або недуг епідемічних. Крім сих слу-чаїв добре є уживати квасу цитринового в тих око-лиях і місцевостях, де не має чистої, здорової води до пиття. Кільканадцять іменно крацьє сего квасу, доданих до води, про-чищую єї і забиває в ній заразливі часточки. Крім сего квас цитриновий, дода-ний до води, представляє дуже добрий і відеївіж-кий напітков.

Зима за плечима, дров треба ботато, чому б не купити у свого? Я продаю карами і на корти. Пишіть до: D. M. Pryslak, Winnipeg Beach, Man.

Байки для дітей

Перенесені Л. Селинським за I. деда Фонтеном.

Пава і Гера.

(Гера, жінка Зевса, най-старшого бога у пістанських Греків, звались у Римлян Юноною. Пава була її любімою птицею).

Раз прийшла пава до Гери з такою жалобою:

— Богине! — відозвалася она з жалом. — Я зневолана через тобою по-жалувати ся на мою кривду. Голос иким ти мене наділила, не подобє ся ікіму. Ось порівняння зі мною соловія! Сетака дрібна та незвітна птичка, що нема що вірю і дивити ся. А який у мені гарний та давінкій голос! Коли она співає, то всі стають із одушевленем слухають. Всі любують ся її синівом а з моєї насміхають ся!.. На ю жалобу відповіла з гнівом цариця богів.

— Оти заздрісна та не-вдачна птице! Чи ж тобі пристало жаліти ся на свою долю? Я чи тобі говорити про яку кривду? Соглянь лише на тебе!

Твоя шия прикрашена барвами веселки (дуги). Твій хвіст пишний і богатий, а цілій мінін ся, мов золотом і дорогими каменями. Чи є яка друга птиця, що могла би красше від тебе виглядати?

А годі знов, щоби ти по-сідала всі прекмети до-сконці, Кожде сотовіне одержало від богів інші прикмети. Орел на-ділоні є силою і відівагою, сокіл швидкотию і ар-чиностю, бузьок повагою, непоказаній соловій і жай-воронок мілим голосами, сова бистрим зором вночі і т. д. А ти хотіла вісі toti прикмети разом посісти? От дякуй божам за свою пишну красоту і не нарікай, бо за-куру можеш її втратити.

Пава настрашила ся сеї негрози богині і з ноко-рою відішла домів. Так само і ви, діточка, не жалуйте ся, коли вам хібне якого дару божого та-не завидуйте його другим.

Про коня, що забаг пі-сті на олені.

Були колись такі часи, що коні не служили людям. Люди живили ся тим, що ім мати. Природа рогового подавала, і коні бігали себі свободно по лісах і степах. Отже в тих давніх часах посварив ся кінь з оленем за те, що з них півшій. Та ба! Сварка сваркою, але к-дійсності олень завігді скоріше добігав до мети, ніж кінь.

Се страшно розлютило коня і він забажав конечно на олені пімстити ся. А що сам негоден був своєї пімсти доконати, просив чоловіка о поміч-

Розуміє ся, чоловік мудріший від коня і він ви-гадав такий спосіб:

Зладив уадечку ще з зубами та сідло з стре-менами. Відігн загнудив коня, віскочив на сідло та пустив ся за оленем на вздовгі. Гнів, гнів за-ним так широко та зав-зято, що коневі аж піна з рота спливали а з нізд-рів аж пару бухала. Але вікінги заїхали олена на смерть.

Кінь був везичайно рад, що тає піметив ся на своєм ворожі. Але ще більше радим був чоловік. Звісмі кінь відсапов ся по скажній битві, чоловік зняв скіру з оленя, винітрошив бебеків, обмыє чистенько і спік со-бі над огнем печеною, якійому незвичайно смаку-вали. Се він собі добре за-тимав.

Коли вже кінь доволі висапав ся і покрівив свої сили сочстою три-вичкою, сказав до чолові-ка:

— Спасибі тобі, мій блгородний добродію! За твою прислугою готов я тобі відплатитися в кождій потребі. Можеш завігді сьміло числити на мою віячність, А тепер бу-ваї здоров, час мені вер-тати до мого затишного житла.

— Оні, мій любін! — відповів чоловік, — у нас лінне, ніж в твоїх лісах. Я переконає ся наглядно, які ти маєш прикмети. Дяя того лішиш ся при-мені, я буду з тобою все добре обходитися, дісташеш іди після вподоби і м'якту постіль.

Відличному коневі ве-ви-нало спротивляти ся ніколі свого добродія і приятеля. Він лішив ся отже у чоловіка, але відтак нераз

жалував свого вчинку. Бо що ж йому прийшло заси-тої наші і мягко посте-лі, коли етратив свободу?

Снершу служба у чолові-ка дуже подобалася коневі, бо они завжди пере-слідували оленів рід. Але

чим дальше, тим ставало гірше. Чоловік накладав на його хребет всілякі гі-гарі, щоби їх перевозити в далекі сторони. Відтак заіграв його до воза, а дальше до плуга, боро-ни і г. н. зарядів.

Аж тоді, при тяжкій праці, пізнати бідний кінь, як то бажати пімети на других таї ще шукати собі до неї помічника. Правда, що при його помоці можна покарати свого суперника, але опіеля лег-ко також попасті під його власті і стати ся його невільником.

Съмішне.

Після сварки з те-щою.

— Тату, що то таке відьма.

Батько: — Вільма? То си-ну, жінчина, котра має замужнью дочку.

Чій син?

— Ніяк не можу пізнати

до кого подібний мій син: до мене, чи до батька! ме-ні все згає ся, що він ціл-ком подібний до свого бра-та та той знов цілком поліб-ний до пана Івана, нашо-го сусіда.

Добре знає..

Лікар до хорого: — Коли хочете подужати, мусите пити червоне вино.

Хорій: — Ніколи в съ-ті, пане доктор, я е торго вельником вина, отже знаю, як червоне вино робить.

В школі.

Учител: — Як називаєш ся?

Хлопець: — Кузымович, прошу пана професора.

Учител: — А твій бать-ко як називаєє ся?

Хлопець: — Токож Кузы-мович.

Учител: — Добре, але як мама кличе батька в до-ма?

Хлопець: — Ти старий пі-кую.

Все одно.

До вітла в селі привес-ла баба грушок. Він її і ка-же:

— І на що було нести?

свої діти поласували.

— Та їхте, пане начальни-ку — я діткам скажу що си-ві поїде.

В банку.

Управитель банку до хо-такого отримати місце ка-сієра:

— Ви хочете зістати ка-сієром в нашім банку? — до-брэ — але чи маєте від-повідну практику?

— О, ще й яку! — за де-сять літ моєї служби ще ані разу не удалось нікому мене прилапати на крадежі...

Не гріши на Бога.

Циган зайшов до шев-ця, і в того діти на той час померли. Питаєть ся циган:

— А дех твої діти?

— Бог забрав.

Просить тоді циган напи-ти ся. Той з жалю не див-лячись:

— Он, каже, напи є ся!

А там шевський квас сто-яв. Циган соронув того квасу чакже:

— Не гріши, чоловіче на Бога; від чортового квасу діти померли.

Аж тоді, при тяжкій праці, пізнати бідний кінь,

як то бажати пімети на других таї ще шукати собі до неї помічника. Правда, що при його помоці можна покарати свого суперника, але опіеля лег-ко також попасті під його власті і стати ся його невільником.

Съмішне.

Після сварки з те-щою.

— Тату, що то таке відьма.

Адміністрація часопису „ЖАЛО“ у Львові, ул. Окшинського 14.

(Zalo, Lemberg, Austria Europa).

REDWOOD

St. John — Winnipeg.

Наші вироби самі себе хвалять.

Мінеральні води всім знані.

Telephone: St. John 221.

РУСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ШПІТАЛЬ

Dr. a KALICHMAN a.

Спеціальні лічені венеричних хорів (сифіліс, трипер і т. д.), хірургічних, внутрішніх, жіночих, очних і ушних хорів. Найновіші і доказувані методи „606“ професора Ерліха. Лічені полової безсильності. Лічені електричною силою. Висилаю лікарства на кольорі по одержанню завданку.

ОФІС і ШПІТАЛЬ

453 Selkirk Ave. Phone St. John 1772. Winnipeg, Man.

Elliott, Macneil & Deacon

дюваки, нововласники і по-ті-стягають в судах карних і цивільних.

Офіс: 316 McIntyre Block

Phone Main 18 & 19 Winnipeg, Man.

SAVOY HOTEL

C. F. HERBERT, властітель.

МАН Зв. напроти С. Р. В.

КАНАДА

Dr. B. GERZABEK

Однокласник Руського Лікарів від Канади.

СПЕЦІАЛІСТ ВІД УСІХ СЛАВОСТІЙ

Приймає хором дома від ч. 413 SEL в ЛІЧНИЦІ ЕЛЕКТРО-МЕДИЧНІЙ, від год. 1-3 по п'ятниці і від 9-10 вечором. Telephone: St. John 860 та також WINNIPEG, MAN.

Місцеві вісти.

Руські книжки в міських бібліотеках

На засіданні комітету міської ради, який місце нагляд над міськими публічними бібліотеками, алдерман Т. Стефанік зажадав щоби місто та заряд бібліотек спровадив та постарався о руські і польські книжки в міських бібліотеках, щоби також Русини як горожани міста могли користатися такими самими привілеями як прочі горожани нашого міста. Справою спровадження книжок мас заняли сім бібліотечних комітетів та сами Стефанік.

Пожаліли було-би що, би, наші люди, наколи тільки будуть спроваджені книжки, учацьали до бібліотек та вживували книжки як рівнозначні читання, ції вони дірмо не підійде на бібліотечних полицях.

44 вогні в двох тижнях.

Начальник вогневого департаменту в місті Вінніпегу доносить, що в протягу післідніх двох тижнів було в нашому місті 44 пожеж вогню, а окрім цього було 55 случай, де з різних причин спричинено пожарну створожу.

Рівночасно міський інженер доносить, що в протягу післідного тижня випроміновано води 7,750,000 галлонів.

Два малі хлопці утопились у ріці.

В четвер минувшого тижня два малі хлопці, один чотиролітній Артур Рандаль, і другий чотири і пів літній А. Нортон, забавлюючись на леді ріки Ред провалилися на тонкій леді і попадали у воду. Одні хлопці, що находився не далеко і бачив, як вошли зігрошились дав знати попереднім самим може принести нам необчислений відсоток на долю церковним і національнім, чуємо ся змушеними жалити від св. римського престола відклика загаланого декрету головно в сих точках:

а). Жадаємо, щоби злесено заборону приїздити до Канади греко-католицьким священикам, чи то жонатим, чи вдівцям.

б). Жадаємо, щоби не змушувано гр. кат. штитом.

ПЕРШИЙ РУСЬКИЙ СКЛАД ГУРТОВИЙ

товарів поживчих і масарських виробів в Вінніпегу

На замовлення з контрактами висиллемо найдуши масарські вироби, як: ковбаси, пичики, колоніна і пр. Найвищі крупи дістанете у нас. Висиллемо пропільни на секції по голевій ціні. Замовлення призначаємо з цілою Канадою. По отриманню ордерів і грошів висиллемо замовлені товари. Постачаємо всік фармерські продукти як: сир, масло, яйця, як рівнож кури, свині і пр.

Пишіть сейчас до:

W. CHLOPAN, 590 Burrows Ave.
(CHLOPAN'S BLDG.)

Telephone: St. John 130 Winnipeg, Man.

ців духовного семінарія до складання приречення целебату.

в). Жадаємо рішучої заборони переходу греко-католиків на латинський обряд.

г). Жадаємо, щоби гр. католицькі священики відправляли Службу Божу тільки на кваснім хлібі, а то і огляду на відмінність нашого гр. кат. обряду від латинського.

2. Зваживши, що гр. кат. священики французької і бельгійської народності своєм познанням української мови ширять тільки згіршене між гр. кат. вірними укр. народності, жадаємо відібрани ім юрисдикції в характері гр. кат. священиків і протестуюмо проти іменування чужинців гр. кат. священиків.

3. Жадаємо звесьма чину Редемптористів, що головно виховують чужинців на греко кат. священиків.

Крім того ухвалено осібну резолюцію, як зазив до всіх Українців, гр. кат. лиців, відкликав було „Еа Semper“, коли тільки Українці, гр. католики, рішучо тому декретом спробували схвалити.

4. Визнаємо всіх Українців, гр. католиків, щоби всходи скликували подібні віча з протестом проти папського диктату з 11 серпня 1913 р.

Вибороди 6 мільйонів доларів.

Мировий суд, що розбирал справу непородуміння між 41 жіночними компаніями та 100,000 жілезнодорожними робітниками, вивів вирок, силою якого ті робітники будуть ліставати річно о 6,000,000 мільйонів доларів більше чим діставали раніше. Є се половина того, що жадали робітники. Мировий суд призначив їм тут підвіску тому, бо як раз о таку суму підсочував кешт річний до життя потрібних. В дійсності отже робітники відчайдія не вигралі, себто не пішлиши свого бутя, але, коли були не вибороди собі той підвіску то їх положене було би стало о 7 процентів гірше як було кілька літ тому назад.

ЦІНІ ТОРГОВЕЛЬНІ У ВІННІПЕГУ.

Вівторок 18 листопада.

Пшениця:

1. нортен	81½ буш
2. "	80½ "
3. "	78½ "
4. "	73½ "
Ч: 1 унтер	81½ "
Ч: 2 унтер	81½ "
Ч: 3 унтер	79 "
Ч: 4 унтер	"
Овес:	
Ч: 2 білій	33% ..

Полагоджує всяки справи.

Ві всіх процесах уда-

вайтесь до нього.

Phone M. 2038 306-7 Nanton Bldg.

Winnipeg, Canada.

Ч: 3 білій

Ч: 3 Ср. Зах.

Екстра на пашу

Ни пашу ч: 1

Ни пашу ч: 2

Ячмінь

Ч: 3

Ч: 4

Вілкунитий

На пашу

31%

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..